

บทที่ 4

ผลการวิจัย

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

	แทน	r_{xy}
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หุคูณ	แทน	R
คะแนนพยากรณ์ตัวเกณฑ์	แทน	\hat{Y}
ค่าคงที่ของสมการในรูปคะแนนดิบ	แทน	a
สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของพยากรณ์ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k	แทน	$b_1 b_2 \dots b_k$
คะแนนของตัวพยากรณ์ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ	แทน	$X_1 X_2 \dots X_k$
จำนวนตัวพยากรณ์	แทน	k

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรเพศ คณะที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา แสดงเป็นตารางจำนวนและค่าร้อยละ
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 วัดระดับจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้
 - 2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ นำเสนอ โดยภาพรวมและจำแนกตามสภาพแวดล้อมทางสังคมที่แตกต่างกัน
 - 2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามตัวแปรการสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนจากอาจารย์และเพื่อน การเรียนรู้ด้วยตนเองและร่วมกับผู้อื่น

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาแนวทางการเสริมสร้างจิตสาธารณะให้แก่ศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้วยการแจกแจงความถี่จากข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรเพศ คณะวิชา ชั้นปีที่ศึกษา ปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 จำนวนร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามตัวแปรเพศ คณะที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	156	39.0
หญิง	244	61.0
รวม	400	100
2. คณะวิชา		
ศึกษาศาสตร์	115	28.7
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	106	26.5
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	51	12.8
วิทยาลัยอิสลามศึกษา	47	11.8
วิทยาการสื่อสาร	37	9.3
รัฐศาสตร์	44	11.0
รวม	400	100
3. ชั้นปีที่ศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	75	18.8
ชั้นปีที่ 2	126	31.4
ชั้นปีที่ 3	110	27.5
ชั้นปีที่ 4	89	22.3
รวม	400	100

ตาราง 5 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน จำแนกตามเพศ ซึ่งเป็นเพศชาย จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39 และเพศหญิง จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 61

จำแนกตามคณะวิชา ได้แก่ คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 วิทยาลัยอิสลามศึกษา จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 คณะวิทยาการสื่อสาร จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 และคณะรัฐศาสตร์ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0

จำแนกตามจำนวนชั้นปีที่ศึกษา มีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐาน ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับจิตสาธารณะของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ นำเสนอโดยภาพรวมและรายข้อ ปრაกฏผลดังรายละเอียด ในตาราง 6

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อที่	จิตสาธารณะของนักศึกษา	\bar{X}	SD	ระดับความเห็น
1.	ข้าพเจ้าจะให้คำแนะนำเสมอ เมื่อเห็นผู้อื่นแสดง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในการใช้ทรัพย์สินของ มหาวิทยาลัย	3.84	0.87	มาก
2.	ข้าพเจ้าชอบแก้ปัญหาและทำในสิ่งที่ เป็นประโยชน์ ต่อสังคม	3.85	0.79	มาก
3.	ข้าพเจ้ารู้ว่าตนเองมีความสามารถและความถนัดใน เรื่องใด ก็มุ่งทำเรื่องนั้นให้สำเร็จในการช่วยเหลือ สังคมส่วนรวม	3.93	0.83	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	จิตสาธารณะของนักศึกษา	\bar{X}	SD	ระดับความเห็น
4.	ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองมีความรู้ความสามารถทำสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่กลุ่มหรือสังคม	3.76	0.81	มาก
5.	ข้าพเจ้ามีความพร้อมและยินดีเสียสละเพื่อทำกิจกรรมนักศึกษา	3.95	0.82	มาก
6.	ข้าพเจ้าต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม	4.22	0.70	มาก
7.	ข้าพเจ้าชอบทำงานเป็นกลุ่ม หรือหมู่ คณะ เพราะก่อให้เกิดความรักความสามัคคีกัน	4.12	0.84	มาก
8.	ข้าพเจ้าชอบพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคนอื่น ๆ ในการทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.96	0.76	มาก
9.	ข้าพเจ้ายินดีบริจาคเงินหรือสิ่งของให้เพื่อน ๆ ที่ขาดแคลนนำไปใช้	3.95	0.80	มาก
10.	ข้าพเจ้าจะแบ่งปันสิ่งของให้กับเพื่อน ๆ และรุ่นน้องที่มีฐานะยากจน หรือให้ความช่วยเหลือพวกเขาด้วยความเต็มใจ	4.12	0.80	มาก
11.	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สนใจที่จะแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบเมื่อพบเห็นทรัพย์สินหรือสิ่งของสาธารณะถูกทำลาย	3.44	1.20	ปานกลาง
12.	ข้าพเจ้าเห็นว่าสิ่งของเครื่องใช้ที่เป็นของมหาวิทยาลัยมิใช่เป็นภาระหน้าที่ของนักศึกษาที่ต้องดูแลรักษา	3.85	1.19	มาก
13.	ข้าพเจ้าคิดว่าควรทำกิจกรรมที่เป็นของตนเองให้เสร็จก่อนที่จะไปช่วยเหลือผู้อื่น	3.00	1.19	ปานกลาง
14.	ข้าพเจ้าไม่ชอบระเบียบที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณประโยชน์	3.65	1.16	มาก
15.	ข้าพเจ้าไม่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น เพราะทำให้เสียเวลา	3.86	1.07	มาก
16.	ข้าพเจ้าเบื่อหน่ายกับการทำกิจกรรมที่ทำให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น	3.98	1.11	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	จิตสาธารณะของนักศึกษา	\bar{X}	SD	ระดับความเห็น
17.	ข้าพเจ้ารู้สึกรำคาญเมื่อเพื่อนๆ รบเร้าให้ทำกิจกรรมที่ไม่อยากทำ	3.50	1.16	ปานกลาง
18.	ข้าพเจ้าเห็นว่าการทำกิจกรรมใดๆ ที่เป็นของกลุ่มหรือส่วนรวมควรได้รับค่าตอบแทนหรือค่าจ้าง	3.92	1.13	มาก
	รวมเฉลี่ย	3.83	0.54	มาก

ตาราง 6 พบว่า ระดับจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้าพเจ้าต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ($\bar{X} = 4.22$) ข้าพเจ้าชอบทำงานเป็นกลุ่ม หรือหมู่ คณะ เพราะก่อให้เกิดความรักความสามัคคีกัน ($\bar{X} = 4.12$) และข้าพเจ้าจะแบ่งปันสิ่งของให้กับเพื่อนๆ และรุ่นน้องที่มีฐานะยากจน หรือให้ความช่วยเหลือพวกเขาด้วยความเต็มใจ ($\bar{X} = 4.12$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้าพเจ้าคิดว่าควรทำกิจกรรมที่เป็นของตนเองให้สำเร็จก่อนที่จะไปช่วยเหลือผู้อื่น ($\bar{X} = 3.00$) ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สนใจที่จะแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบ เมื่อพบเห็นทรัพย์สินหรือสิ่งของสาธารณะถูกทำลาย ($\bar{X} = 3.44$) และข้าพเจ้ารู้สึกรำคาญเมื่อเพื่อนๆ รบเร้าให้ทำกิจกรรมที่ไม่อยากทำ ($\bar{X} = 3.50$)

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับจิตสาธารณะของนักศึกษาที่มีปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมด้านการสนับสนุนจากครอบครัว

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความเห็นว่าเป็นปัจจัยนั้นส่งผลต่อ
จิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่มีปัจจัยสภาพแวดล้อมทาง
สังคมด้านการสนับสนุนจากครอบครัว โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อที่	ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว	\bar{X}	SD	ระดับความเห็นว่าเป็น ปัจจัยนั้นส่งผลต่อ จิตสาธารณะ
1.	นักศึกษามีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกใน ครอบครัว และสร้างเสริมความสัมพันธ์ที่ดีให้ ต่อเนื่อง	4.41	0.75	มาก
2.	นักศึกษาได้รับความรัก ความเอาใจใส่และพร้อมให้ กำลังใจจากบุคคลในครอบครัว	4.42	0.77	มาก
3.	นักศึกษาได้รับการยอมรับ ยกย่องและการมองเห็น คุณค่าของสมาชิกในครอบครัว	4.25	0.73	มาก
4.	ครอบครัวสนับสนุนนักศึกษาในการแสดงออกและ เข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในโอกาสต่างๆ	4.25	0.76	มาก
5.	นักศึกษาได้รับความช่วยเหลือทุนทรัพย์บริจาคเพื่อ กิจกรรมประโยชน์	3.50	1.03	ปานกลาง
6.	นักศึกษาได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง	4.11	0.84	มาก
7.	นักศึกษาได้รับการอบรมสั่งสอนตามหลักศาสนาให้ มีจริยธรรม ประพฤติปฏิบัติตามประเพณี	4.40	0.78	มาก
8.	นักศึกษาได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง ด้านวินัย ซื่อสัตย์ ประหยัด และอดทน	4.50	0.72	มาก
9.	นักศึกษามีการเสียสละเพื่อส่วนรวม มีการแบ่งปัน สิ่งของให้กับผู้อื่น	4.31	2.64	มาก
10.	นักศึกษาได้รับคำชมเชยหรือรางวัลตอบแทนความดี จากบุคคลในครอบครัว	3.77	0.95	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.19	0.62	มาก

ตาราง 7 พบว่า ระดับความเห็นว่าเป็นปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมด้านการสนับสนุนจากครอบครัวจะส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปรากฏโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก คือนักศึกษาได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง ด้านวินัย ชื่อสัตย์ ประหยัด และอดทน ($\bar{X} = 4.50$) รองลงมา คือนักศึกษาได้รับความรัก ความเอาใจใส่และพร้อมให้กำลังใจจากบุคคลในครอบครัว ($\bar{X} = 4.42$) และนักศึกษามีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในครอบครัว และสร้างเสริมความสัมพันธ์ที่ดีให้ต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.41$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก คือนักศึกษาได้รับความช่วยเหลือทุนทรัพย์บริจาคเพื่อกิจสาธารณะประโยชน์ ($\bar{X} = 3.50$) รองลงมาคือนักศึกษาได้รับคำชมเชยหรือรางวัลตอบแทนความดีจากบุคคลในครอบครัว ($\bar{X} = 3.77$) และได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ($\bar{X} = 4.11$)

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่มีปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมด้านการสนับสนุนจากอาจารย์และเพื่อน

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความเห็นว่าเป็นปัจจัยนั้นส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่มีปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม ด้านการสนับสนุนจากอาจารย์และเพื่อน โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อที่	ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม ด้านการสนับสนุนจากอาจารย์และเพื่อน	\bar{X}	SD	ระดับความเห็นว่าเป็น ปัจจัยนั้นส่งผลต่อ จิตสาธารณะ
1.	นักศึกษาได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมบำเพ็ญ ประโยชน์ต่อส่วนรวม	3.78	0.79	มาก
2.	นักศึกษาได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่าจากอาจารย์ และเพื่อนในกลุ่ม	3.71	0.82	มาก
3.	นักศึกษาได้รับคำแนะนำ ชี้นำแนวทางในการทำ กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ	3.86	0.81	มาก
4.	นักศึกษาได้รับสิ่งของแบ่งปันจากอาจารย์หรือเพื่อน	3.51	1.68	มาก
5.	นักศึกษาได้รับคำชมหรือกำลังใจจากอาจารย์หรือ เพื่อน	3.75	1.74	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม ด้านการสนับสนุนจากอาจารย์และเพื่อน	\bar{X}	SD	ระดับความเห็น ปัจจัยนั้นส่งผลต่อ จิตสาธารณะ
6.	นักศึกษามีการพบปะกับเพื่อนๆ และอาจารย์ที่ได้ ร่วมกันทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม	3.94	1.70	มาก
7.	นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ หรืออาจารย์อย่าง กัลยาณมิตร	3.96	0.80	มาก
8.	นักศึกษาได้แสดงออกอย่างอิสระในชั้นเรียน	3.84	0.89	มาก
9.	นักศึกษาแสดงพฤติกรรมอย่างเท่าเทียมกันในกลุ่ม เพื่อนๆ ด้วยกัน	4.04	0.78	มาก
10.	นักศึกษามีค่านิยมที่คล้ายคลึงกันกับเพื่อนๆ	3.45	1.05	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.78	0.60	มาก

ตาราง 8 พบว่า ระดับความเห็นที่ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมด้านการสนับสนุนจากอาจารย์และเพื่อนส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปรากฏโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก คือนักศึกษาแสดงพฤติกรรมอย่างเท่าเทียมกันในกลุ่มเพื่อนๆ ด้วยกัน ($\bar{X} = 4.04$) รองลงมา คือนักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ หรืออาจารย์อย่างกัลยาณมิตร ($\bar{X} = 3.96$) และนักศึกษามีการพบปะกับเพื่อนๆ และอาจารย์ที่ได้ร่วมกันทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม ($\bar{X} = 3.94$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก คือนักศึกษามีค่านิยมที่คล้ายคลึงกันกับเพื่อนๆ ($\bar{X} = 3.45$) รองลงมาคือนักศึกษาได้รับสิ่งของแบ่งปันจากอาจารย์หรือเพื่อน ($\bar{X} = 3.51$) และนักศึกษาได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่าจากอาจารย์และเพื่อนในกลุ่ม ($\bar{X} = 3.71$)

2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับจิตสาธารณะของนักศึกษาที่มีปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความเห็นว่าเป็นปัจจัยนั้นส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่มีปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม ด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อที่	ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น	\bar{X}	SD	ระดับความเห็นว่าเป็นปัจจัยนั้นส่งผลต่อจิตสาธารณะ
1.	นักศึกษาเชื่อว่าถ้าบุคคลได้เห็นแบบอย่างที่ดีเพื่อชุมชน/สังคม มีจริยธรรมจะทำให้มีจิตสาธารณะสูง	4.31	0.70	มาก
2.	การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของตนเอง ความสามารถในการวางแผนการปฏิบัติ และการประเมินผล การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อการมีจิตสาธารณะของนักศึกษา	4.14	0.72	มาก
3.	การเรียนรู้แบบมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มองอนาคตในแง่ดีทำให้นักศึกษามีจิตสาธารณะในทางบวก	4.26	0.76	มาก
4.	ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน มีความรักในการเรียนอย่างสม่ำเสมอส่งผลให้นักศึกษามีจิตสาธารณะ	4.15	0.80	มาก
5.	นักศึกษามีจิตสาธารณะต้องมีทักษะทางการศึกษา หาความรู้ และทักษะการแก้ปัญหาแก้สังคม ชุมชน	4.01	0.84	มาก
6.	นักศึกษาสามารถอ่านทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ การเรียนรู้ การสังเกต การฟัง การสรุป และการสื่อสาร ได้ก็จะนำตนเองเข้าไปช่วยทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมได้เช่นกัน	3.98	0.83	มาก
7.	นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการใช้เหตุผล การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ถือเป็นปัจจัยในการมีจิตสาธารณะ	3.99	0.76	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

การสนับสนุนจากอาจารย์และเพื่อน

ข้อที่	ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม ด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น	\bar{X}	SD	ระดับความเห็น ปัจจัยนั้นส่งผลต่อ จิตสาธารณะ
8.	นักศึกษาจะสร้างจิตสาธารณะให้เกิดขึ้นแก่ตนเองได้ ต้องมีความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถพัฒนาให้เป็น บุคคลที่มีประโยชน์และมีคุณค่าได้อย่างแน่นอน	4.08	0.81	มาก
9.	นักศึกษาสามารถวินิจฉัยความต้องการการเรียนรู้ของ ตนเอง ตั้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามความต้องการ ของตนเองจะทำให้มีจิตสาธารณะ	4.00	0.77	มาก
10.	การมีจิตสาธารณะที่ดีได้ นักศึกษาต้องมีความสุขใน การศึกษา ค้นคว้า และมีความปรารถนาอย่างแท้จริงที่ จะเรียนรู้	4.27	0.76	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.12	0.57	มาก

ตาราง 9 พบว่า ระดับความเห็นที่ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมด้านการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี ปรากฏโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก คือนักศึกษาเชื่อว่าถ้าบุคคลได้เห็นแบบอย่างที่ดีเพื่อชุมชน/สังคม มีจริยธรรมจะทำให้มีจิตสาธารณะสูง ($\bar{X} = 4.31$) รองลงมาคือการมีจิตสาธารณะที่ดีได้ นักศึกษา ต้องมีความสุขในการศึกษา ค้นคว้า และมีความปรารถนาอย่างแท้จริงที่จะเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.27$) และ การเรียนรู้แบบมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มองอนาคตในแง่ดีทำให้นักศึกษามีจิตสาธารณะ ในทางบวก ($\bar{X} = 4.26$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก คือนักศึกษาสามารถอ่าน ทำความเข้าใจวัตถุประสงค์การเรียนรู้ การสังเกต การฟัง การสรุป และการสื่อสารได้ก็จะนำตนเอง เข้าไปช่วยทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมได้เช่นกัน ($\bar{X} = 3.98$) รองลงมาคือนักศึกษาสามารถพัฒนา ทักษะการใช้เหตุผล การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การวิเคราะห์การสังเคราะห์ถือเป็นปัจจัยในการมี จิตสาธารณะ ($\bar{X} = 3.99$) และนักศึกษาสามารถวินิจฉัยความต้องการการเรียนรู้ของตนเอง ตั้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามความต้องการของตนเองจะทำให้มีจิตสาธารณะ ($\bar{X} = 4.00$)

2.5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อหาตัวพยากรณ์ ดังตาราง 10-12

ตาราง 10 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมกับจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แยกรายด้าน

ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม	การสนับสนุนจากครอบครัว	การสนับสนุนจากอาจารย์และเพื่อน	การเรียนรู้ด้วยตนเองและร่วมกับผู้อื่น
จิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	.490**	.237**	.514**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมกับจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมด้านการสนับสนุนจากครอบครัวและจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กับด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองร่วมกับผู้อื่น และการสนับสนุนจากครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการสนับสนุนจากอาจารย์และเพื่อน มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression analysis) แบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และสร้างสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ ผลปรากฏดังตาราง 11-12

ตาราง 11 การค้นหาตัวพยากรณ์ที่ใช้ในการพยากรณ์ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ส่งผลต่อ
จิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตัวพยากรณ์ที่ใช้	R	R ²	F	Sig.
การเรียนรู้ด้วยตนเองและร่วมกับผู้อื่น	.514	.264	142.666	.000
การเรียนรู้ด้วยตนเองและร่วมกับผู้อื่น การสนับสนุนจากครอบครัว	.550	.302	85.883	.000
การเรียนรู้ด้วยตนเองและร่วมกับผู้อื่น การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนจากอาจารย์และเพื่อน	.555	.308	58.785	.000

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่า ตัวพยากรณ์ที่ถูกเลือกเข้ามาเป็นอันดับแรก คือ ปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองและร่วมกับผู้อื่น มีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ .264 หรือ 26.40 %

เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านการสนับสนุนจากครอบครัวเข้าไป พบว่าเพิ่มขึ้นน้อยมากมีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ .302 หรือ 30.20 %

และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านการสนับสนุนจากอาจารย์และเพื่อนเข้าไป พบว่า เพิ่มขึ้นน้อยมากมีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ .308 หรือ 30.80 %

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า จิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีเป็นผลมาจากการเรียนรู้ด้วยตนเองและร่วมกับผู้อื่น มีค่าสูงสุด ร้อยละ 26.40 เมื่อรวมตัวแปรการเรียนรู้ด้วยตนเองและร่วมกับผู้อื่นรวมกับการสนับสนุนจากครอบครัวมีค่าร้อยละ 30.20

ตาราง 12 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (SE_{est}) ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a)

ตัวพยากรณ์	b	SE_b	t
การสนับสนุนจากครอบครัว	.232	.051	4.952**
การสนับสนุนจากอาจารย์และเพื่อน	-.084	.045	-1.873
การเรียนรู้ด้วยตนเองและร่วมกับผู้อื่น	.320	.057	6.235**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

$$R = .550 \quad a = 1.539$$

$$R^2 = .302 \quad SE_{est} = .45685$$

จากตาราง 12 พบว่าเมื่อนำปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมทั้ง 3 ด้าน ไปหาความสัมพันธ์เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ โดยใช้จิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นตัวแปรตาม ตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) ที่ดีคือการเรียนรู้ด้วยตนเองและร่วมกับผู้อื่นร่วมกันพยากรณ์กับการสนับสนุนจากครอบครัว ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการสนับสนุนจากอาจารย์และเพื่อนไม่สามารถเป็นตัวพยากรณ์ได้ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .550 สามารถพยากรณ์จิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้ร้อยละ 30.20 ($R^2 = .302$) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (SE_{est}) เท่ากับ .45685 ได้สมการพยากรณ์จิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เมื่อใช้ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมเป็นตัวพยากรณ์ ดังนี้

สมการพยากรณ์จิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในรูปคะแนนดิบ

$$\begin{aligned} \hat{Y} &= a + b_1 x_1 + b_2 x_2 + \dots + b_k x_k = 1.539 + .320 (\text{การเรียนรู้ด้วยตนเองและร่วมกับผู้อื่น}) \\ &+ .232 (\text{การสนับสนุนจากครอบครัว}) \\ &= 1.539 + .320 x .336 + .232 x .264 \end{aligned}$$

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาแนวทางการเสริมสร้างจิตสาธารณะให้นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตาราง 13 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ข้อที่	ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมจิตสาธารณะ	ความถี่
1.	ถือเป็นการทำตามพระปณิธานของพระราชบิดาที่เน้นให้นักศึกษาทำเพื่อประโยชน์ส่วนตนเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง	298
2.	ควรมีการส่งเสริมจิตสาธารณะให้มากกว่าที่เป็นอยู่ โดยสอดแทรกเข้าไปในกิจกรรมการเรียนการสอนว่านักศึกษาจะสร้างจิตสาธารณะอย่างไร	290
3.	ทำให้สังคมในมหาวิทยาลัยเป็นสังคมที่น่าอยู่มาก เพราะมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน เพื่อร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์ให้ส่วนรวม	286
4.	เป็นการสร้างจิตสำนึกที่ดีให้นักศึกษาให้จบออกไปเป็นคนดี มีคุณภาพ และมีคุณธรรม	279
5.	การส่งเสริมจิตสาธารณะมีผลทำให้นักศึกษารู้จักความรับผิดชอบทั้งต่อตนเอง และต่อสังคม	254
6.	สอดแทรกกิจกรรมจิตสาธารณะเข้าไปในกิจกรรมของคณะ สโมสร วิชาเอก ชมรม เพื่อให้นักศึกษาได้มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล คิดทำอะไรเพื่อสังคมบ้าง	261
7.	การเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ ทำให้นักศึกษาได้รู้จักเพื่อนใหม่เพิ่มขึ้น และเป็นการฝึกตนเองให้เป็นคนมีความเป็นกัลยาณมิตร	244
8.	นักศึกษาควรเริ่มที่ตนเองก่อน ฝึกให้ตนเองอยากช่วยเหลือผู้อื่นที่ออกมาจากใจ จะทำให้ผลงานออกมาเป็นที่น่าชื่นชมและทำให้เรามีความสุข	205
9.	นักศึกษาขาดสามัญสำนึกและจิตสาธารณะในการใช้รถ ใช้นอน ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร ตามกฎระเบียบที่สังคมตั้งไว้ ถือเอาความสะดวกสบายของตัวเองเป็นที่ตั้ง	193
10.	ปลูกจิตสำนึกให้นักศึกษามีความรักและห่วงใยทรัพย์สินสมบัติของมหาวิทยาลัย เช่น การใช้ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์เมื่อเสร็จภารกิจ ควรช่วยกันปิดเครื่องคอมพิวเตอร์ ปิดไฟและเครื่องปรับอากาศ เพื่อช่วยกันลดภาระค่าใช้จ่ายของมหาวิทยาลัย	185
11.	การเรียนรู้เรื่องจิตสาธารณะ นักศึกษาต้องเข้าไปปฏิบัติจริงและเรียนรู้จากประสบการณ์ในชีวิตจริง ไม่ใช่จากคำบอกเล่า	181

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมจิตสาธารณะ	ความถี่
12.	การทำเพื่อส่วนรวมไม่ควรหวังผลประโยชน์ตอบแทน เพราะแค่ได้ทำก็มีความสุขกายสบายใจแล้ว	180
13.	มหาวิทยาลัยควรเน้นกิจกรรมที่มีการปฏิบัติ มากกว่าการให้เข้าฟังบรรยายทางวิชาการ ซึ่งน่าเบื่อหน่าย เพราะมีมากจนเกินไป	180
14.	ปัจจุบันชมรมอาสาพัฒนาชนบทและชมรมอนุรักษ์เท่านั้นที่เป็นแกนนำในการทำกิจกรรมจิตสาธารณะ ซึ่งทางมหาวิทยาลัยไม่ได้สนับสนุนงบประมาณในด้านนี้ แต่ไปเน้นกิจกรรมอื่นที่ไม่ได้ทำประโยชน์เพื่อสังคม	180
15.	อธิการบดีควรได้พบปะนักศึกษาวิทยาเขตปัตตานีบ้าง เพื่อเป็นการกระตุ้นและสร้างจิตสาธารณะที่ให้โอกาสนักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน มากกว่าจะมีเพียงการสั่งเป็นนโยบายให้ถือปฏิบัติ	186
16.	ทำให้นักศึกษาได้ขัดเกลาจิตใจให้ปลอดโปร่ง รู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน มีน้ำใจต่อผู้อื่น	188
17.	ทำให้เป็นคนที่จิตใจเยือกเย็นลง รู้จักอดทนอดกลั้น เมื่อได้เสียสละเวลาทำอะไรให้ผู้อื่น	170
18.	เป็นการปลูกฝังให้นักศึกษาเห็นประโยชน์ส่วนรวม มากกว่าส่วนตน	173
19.	การได้ร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นทำให้นักศึกษา ได้ฝึกการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ส่งผลให้เป็นเยาวชนที่ดีได้ในอนาคต	165
20.	กิจกรรมทำให้นักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงความคิดอคติ หันมาทำเพื่อผู้อื่นได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	153
21.	ทำให้นักศึกษารู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา และมีความกระตือรือร้นในการทำควมดีมากขึ้น	111
22.	รุ่นพี่และอาจารย์ควรปลูกฝัง โครงการที่เกี่ยวข้องจิตสาธารณะให้แก่นักศึกษารุ่นน้อง พร้อมทั้งปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี	90
23.	กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดเพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะมีมากมาย แต่มีนักศึกษาส่วนน้อยที่เข้าใจ และเข้าถึง	82
24.	มหาวิทยาลัยได้ปลูกฝังและส่งเสริมจิตสาธารณะแก่นักศึกษาเป็นอย่างดี	75
25.	นักศึกษาต้องแสดงควมมีจิตสาธารณะบ่อยๆ จนเกิดความเคยชินและเป็นนิสัย	70

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมจิตสาธารณะ	ความถี่
26.	นักศึกษาที่ไม่มีจิตสาธารณะจะเป็นคนเห็นแก่ตัว และทำให้สังคมเสื่อม จะเป็นผลร้ายแก่ตัวนักศึกษาเองในอนาคต เมื่อต้องออกไปประกอบอาชีพ	68
27.	เมื่อนักศึกษาพบผู้ใดทำความเสียหายแก่สาธารณะสมบัติ หรือกระทำการอื่นที่ส่งผลกระทบต่อส่วนรวม ควรช่วยกันตักเตือนหรือแจ้งผู้เกี่ยวข้องทราบทันที	50
28.	นักศึกษารุ่นพี่ไม่จำเป็นต้องคิดอะไรใหญ่โตในการทำจิตสาธารณะ เพียงแค่มีจิตอาสาพาตัวเองมาช่วยติวให้น้องๆ ก่อนสอบ ให้นำหนังสือ/เอกสารแก่รุ่นน้อง การบริจาคหนังสือรุ่นต่อรุ่น ก็ทำให้สังคมปัญญาชนน่าอยู่มากขึ้น	49
29.	จัดชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน ตามกำลังความสามารถที่นักศึกษาแต่ละคนพอจะช่วยเหลือกันได้ทั้งในเรื่องการเรียน การให้กำลังใจซึ่งกันและกัน การบริจาคทุนทรัพย์	47
30.	หากนักศึกษาที่จบออกมาเป็นคนมีจิตสาธารณะ แสดงถึงการผลิตบัณฑิตที่ดีและมีคุณภาพสู่สังคม	40
31.	สร้างสิ่งกระตุ้นหรือแรงจูงใจให้นักศึกษาสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม	40
32.	รณรงค์เรื่องการมีจิตสาธารณะในรูปแบบใหม่ๆ เช่น การจัดละครเวทีเพื่อการกุศล โดยให้เนื้อหาเป็นการสอดแทรกสิ่งเหล่านี้แก่ผู้ชม	38
33.	จัดกิจกรรมที่พัฒนาจิตใจให้มากกว่านี้ เช่น ไปเยี่ยมเยียนคนชรา/เด็กกำพร้า	35
34.	การส่งเสริมจิตสาธารณะในมหาวิทยาลัยเป็นไปในลักษณะที่กำลังพัฒนาเท่านั้น	34
35.	อยากให้นักศึกษาทุกคนมีจิตสาธารณะ จะได้ใช้ชีวิตอย่างมีความสุข	30
36.	มหาวิทยาลัยมีการสื่อสารกิจกรรมที่สามารถเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงจิตสาธารณะยังไม่ถูกวิธี	22
37.	ไม่ควรบังคับให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ แต่ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือกตามที่ตนถนัดและมีความสนใจ	18
38.	สภาพปัจจุบันในมหาวิทยาลัยที่มีกิจกรรมทำเพื่อสังคมจริงๆ ก็มีเฉพาะชมรมต่างๆ เท่านั้น ส่วนองค์การนักศึกษาไม่ได้เน้นกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	16
39.	การจัดกิจกรรมบ่อยๆ จะเป็นแรงกระตุ้นให้นักศึกษามีความรู้สึกริอยากทำอะไรเพื่อส่วนรวมมากขึ้น	16
40.	ควรยกเลิกการเก็บหน่วยชั่วโมงจากการเข้าร่วมกิจกรรม เพราะทำให้นักศึกษาเห็นแก่ตัว เกิดความเบื่อหน่าย เพราะถูกบังคับทั้งที่ตนเองไม่เต็มใจทำ	13

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมจิตสาธารณะ	ความถี่
41.	การส่งเสริมจิตสาธารณะไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม ส่วนใหญ่ไม่ได้มาด้วยความสมัครใจ แต่มาเพราะถูกบังคับให้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อรับชั่วโมงกิจกรรมเท่านั้น	10
42.	สร้างทัศนคติที่ดีในการทำเพื่อสังคม มากกว่าการที่จะทำอะไรเพื่อตนเองเท่านั้น	9
43.	นักศึกษาขาดจิตสาธารณะในการช่วยกันรักษาความสะอาด	7

ตาราง 14 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมจิตสาธารณะที่มหาวิทยาลัย ควรสนับสนุนและส่งเสริม เรียงตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ปรากฏดังนี้

1. ควรมีการส่งเสริมจิตสาธารณะให้มากกว่าที่เป็นอยู่ โดยสอดแทรกเข้าไปในกิจกรรมการเรียนการสอนว่านักศึกษาจะสร้างจิตสาธารณะอย่างไร
2. ทำให้สังคมในมหาวิทยาลัยเป็นสังคมที่น่าอยู่มาก เพราะมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน เพื่อร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์ให้ส่วนรวม
3. เป็นการสร้างจิตสำนึกที่ดีให้แก่นักศึกษาให้จบออกไปเป็นคนดี มีคุณภาพ และมีคุณธรรม
4. สอดแทรกกิจกรรมจิตสาธารณะเข้าไปในกิจกรรมของคณะ สโมสร วิชาเอก ชมรม เพื่อให้ นักศึกษาได้มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล คิดทำอะไรเพื่อสังคมบ้าง
5. นักศึกษาขาดสามัญสำนึกและจิตสาธารณะในการใช้รถ ใช้ถนน ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร ตามกฎระเบียบที่สังคมตั้งไว้ ถือเอาความสะดวกสบายของตัวเองเป็นที่ตั้ง
6. ปลุกจิตสำนึกให้นักศึกษามีความรักและหวงแหนทรัพย์สินสมบัติของมหาวิทยาลัย เช่น การใช้ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์เมื่อเสร็จภารกิจ ควรช่วยกันปิดเครื่องคอมพิวเตอร์ ปิดไฟ และเครื่องปรับอากาศ เพื่อช่วยกันลดภาระค่าใช้จ่ายของมหาวิทยาลัย
7. มหาวิทยาลัยควรเน้นกิจกรรมที่มีการปฏิบัติ มากกว่าการให้เข้าฟังบรรยายทางวิชาการ ซึ่ง น่าเบื่อหน่าย เพราะมีมากจนเกินไป
8. ปัจจุบันชมรมอาสาพัฒนาชนบทและชมรมอนุรักษ์เท่านั้นที่เป็นแกนนำในการทำกิจกรรมจิตสาธารณะ ซึ่งทางมหาวิทยาลัยไม่ได้สนับสนุนงบประมาณในด้านนี้ แต่ไปเน้นกิจกรรมอื่นที่ไม่ได้ทำประโยชน์เพื่อสังคม
9. อธิการบดีควรได้พบปะนักศึกษาวิทยาเขตปัตตานีบ้าง เพื่อเป็นการกระตุ้นและสร้างจิต สาธารณะที่ให้โอกาสนักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน มากกว่าจะมีเพียงการสั่งเป็น นโยบายให้ถือปฏิบัติ
10. มหาวิทยาลัยได้ปลูกฝังและส่งเสริมจิตสาธารณะแก่นักศึกษาเป็นอย่างดี

ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมจิตสาธารณะที่นักศึกษาควรกระทำด้วยตนเอง
เรียงตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ปรากฏดังนี้

1. ถือเป็นการทำตามพระปณิธานของพระราชบิดาที่เน้นให้นักศึกษาทำเพื่อประโยชน์ส่วนตนเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง
2. การส่งเสริมจิตสาธารณะมีผลทำให้นักศึกษารู้จักความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและต่อสังคม
3. การเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ ทำให้นักศึกษาได้รู้จักเพื่อนใหม่เพิ่มขึ้น และเป็น การฝึกตนเองให้เป็นคนมีความเป็นกัลยาณมิตร
4. นักศึกษาควรเริ่มที่ตนเองก่อน ฝึกให้ตนเองอยากช่วยเหลือผู้อื่นที่ออกมาจากใจ จะทำให้ ผลงานออกมาเป็นที่น่าชื่นชมและทำให้เรามีความสุข
5. การเรียนรู้เรื่องจิตสาธารณะ นักศึกษาต้องเข้าไปปฏิบัติจริงและเรียนรู้จากประสบการณ์ใน ชีวิตจริง ไม่ใช่จากคำบอกเล่า
6. การทำเพื่อส่วนรวมไม่ควรหวังผลประโยชน์ตอบแทน เพราะแค่ได้ทำก็มีความสุขกาย สบายใจแล้ว
7. ทำให้นักศึกษาได้ซัดเกล้าจิตใจให้ปลอดโปร่ง รู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน มี น้ำใจต่อผู้อื่น
8. ทำให้เป็นคนที่มีจิตใจเยือกเย็นลง รู้จักอดทนอดกลั้น เมื่อได้เสียสละเวลาทำอะไรให้ผู้อื่น
9. เป็นการปลูกฝังให้นักศึกษาเห็นประโยชน์ส่วนรวม มากกว่าส่วนตน
10. การได้ร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นทำให้นักศึกษาได้ฝึกการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ส่งผลให้เป็น เยาวชนที่ดีได้ในอนาคต

ตาราง 14 ความคิดเห็นของนักศึกษาว่ามหาวิทยาลัยควรมีแนวทางในการเสริมสร้างจิตสาธารณะ
ให้แก่นักศึกษาอย่างไร

ข้อที่	แนวทางในการเสริมสร้างจิตสาธารณะให้แก่นักศึกษา	ความถี่
1.	ควรมีกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ที่เป็นหมู่/คณะมากขึ้นทั้งภายในและภายนอก มหาวิทยาลัย นักศึกษาจะได้มีความสนิทสนม รักใคร่สามัคคีปรองดองกัน	287
2.	จัดโครงการอบรม/สัมมนา/เสวนา/บรรยาย/เข้าค่ายเรียนรู้/เข้าค่ายฟื้นฟู/ค่ายอาสา/ ทัศนศึกษา/ดูงานของมหาวิทยาลัยอื่นๆ เกี่ยวกับกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์อย่าง ต่อเนื่อง และให้นักศึกษาได้เข้าร่วมให้มากกว่าสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน	281
3.	การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนควรมีการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับ จิตสาธารณะ เพื่อให้นักศึกษาได้ซึมซับและเข้าใจในการปฏิบัติตนเพื่อส่วนรวม	277

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	แนวทางในการเสริมสร้างจิตสาธารณะให้แก่นักศึกษา	ความถี่
4.	สร้างแนวทางในการปลูกจิตสำนึกให้กับนักศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นจิตสาธารณะให้กับนักศึกษาอยู่ตลอดเวลา	275
5.	ควรจัดอบรม สัมมนาในหัวข้อเกี่ยวกับจิตสาธารณะสร้างได้อย่างไร? , คุณธรรม จริยธรรม, การเป็นพลเมืองดีของสังคม, การปลูกฝังจิตสำนึก ฯลฯ	250
6.	อาจารย์ควรสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม พร้อมคอยให้กำลังใจให้นักศึกษามีจิตบริสุทธิ์จะทำความดีๆ เพื่อสังคม	249
7.	สร้างจิตสำนึกในการรักเพื่อนพ้อง รักชุมชน รักมหาวิทยาลัย รวมถึงสังคมรอบๆ ตัวเรา มีใจจะช่วยกันส่งเสริมพัฒนาให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป	247
8.	ควรเน้นกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ที่สามารถเข้าถึงชุมชน/ท้องถิ่น ได้อย่างแท้จริง โดยมีมหาวิทยาลัยเป็นแกนนำ	230
9.	มหาวิทยาลัยควรระบุปัญหาการขาดจิตสาธารณะของนักศึกษาให้ชัดเจน เพื่อนำมาสร้างเป็นนโยบายให้ถือปฏิบัติกันต่อไป	222
10.	ให้นักศึกษารวมกลุ่มกันทำกิจกรรมเพื่อสังคมส่วนรวม เป็นการสร้างจิตสำนึกให้นักศึกษามีความเสียสละ มีจิตอาสาทำให้รู้สึกว่าคุณค่าต่อสังคม	215
11.	กำหนดให้นักศึกษาทำกิจกรรมสาธารณะประโยชน์มากขึ้น และกระทำอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะเห็นผลในระยะยาว	210
12.	มหาวิทยาลัยควรมีการให้คะแนน/สิทธิพิเศษ/รางวัล/เกียรติบัตร/โล่/ประกาศเกียรติคุณแก่การอุทิศตน บำเพ็ญตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม อันเป็นการให้กำลังใจแก่นักศึกษาผู้มีจิตสาธารณะอย่างต่อเนื่อง มาเป็นระยะเวลานาน และกระทำอย่างสม่ำเสมอ	206
13.	มหาวิทยาลัยสร้างต้นแบบ อันเป็นแบบอย่างของคนดีให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้เห็นและปฏิบัติตาม	200
14.	มหาวิทยาลัยควรยกย่อง ส่งเสริมนักศึกษาที่กระทำตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	197
15.	มหาวิทยาลัยควรส่งเสริม ปลูกฝังคุณลักษณะและค่านิยมที่ดี สร้างจิตสำนึก ความมีจิตสาธารณะให้แก่นักศึกษาตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 มิใช่ให้ทำกิจกรรมเพื่อเอาชวโมงกิจกรรมตามที่ถูกบังคับให้ปฏิบัติ และหากมากเกินไปก็ส่งผลกระทบต่อ การเรียน	186

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	แนวทางในการเสริมสร้างจิตสาธารณะให้นักศึกษา	ความถี่
17.	เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีอิสระทางความคิด รู้จักการคิดวิเคราะห์ด้วยตนเอง เพื่อให้มีการปฏิบัติในแนวทางที่สร้างสรรค์ สร้างความสนุกสนานและกล้าแสดงออก	179
18.	ควรมีการทำความสะอาดมหาวิทยาลัย/ห้องเรียน/ที่อ่านหนังสือ/โต๊ะเรียนที่มีการขีดเขียน/อนุสาวรีย์พระราชบิดา บริเวณรอบมหาวิทยาลัย หรือบริเวณหอพักต่างๆ กลางเดือน เพราะทำให้นักศึกษามีความรักความสามัคคี และเป็นการเริ่มต้นจากกิจกรรมเล็กๆ ไปสู่กิจกรรมสู่สังคมภายนอก	175
19.	ปลูกฝังให้นักศึกษารู้จักรักและหวงแหนทรัพย์สินของสาธารณะ	173
20.	ปลูกฝังให้นักศึกษารู้จักรักความสะอาด ทั่วๆไปในที่ๆ จัดไว้ให้ และจัดกิจกรรมให้นักศึกษาช่วยกันเก็บขยะรอบมหาวิทยาลัย/บริเวณคลอง 200 ปี อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือเดือนละ 1 ครั้ง	170
21.	ควรให้นักศึกษากระทำด้วยความสมัครใจ มิใช่ถูกบังคับให้เข้าร่วมกิจกรรม	170
22.	รณรงค์ร่วมกันลดพลังงาน ลดโลกร้อน เช่น ให้นักศึกษาช่วยกันปิดเครื่องปรับอากาศเมื่อใช้งานเสร็จ ช่วยกันประหยัดน้ำ ประหยัดไฟและช่วยกันปลูกต้นไม้	161
23.	ให้อิสระในการออกแบบกิจกรรม การจัดตั้งชมรมต่างๆ แก่นักศึกษาตามที่แต่ละกลุ่ม/คณะ/คณาจารย์ ตามความสามารถ โดยมหาวิทยาลัยมีการจัดสรรงบประมาณให้บางส่วน หรือมีทุนทรัพย์ให้ยืม	168
24.	กิจกรรมที่ให้นักศึกษาทำร่วมกัน ไม่แบ่งแยกว่าจะนับถือศาสนาอะไร จะเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ รักใคร่ปรองดองกัน	157
25.	มหาวิทยาลัยควรแจ้งข่าวการจัดกิจกรรม/ประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง มีปฏิทินกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ที่ชัดเจน แน่นอนตลอดปี	114
26.	การจัดกิจกรรมไม่ควรทำให้เกิดความซ้ำซ้อนระหว่างของมหาวิทยาลัย คณะสโมสรนักศึกษา ฯลฯ	95
27.	จัดทำป้ายนิทรรศการ ป้ายประกาศ บอร์ดประชาสัมพันธ์ ป้ายโปสเตอร์ และจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้แก่นักศึกษาทุกชั้นปี	88
28.	ควรมีการประชาสัมพันธ์แนวทางในการสร้างจิตสาธารณะให้ชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากกว่านี้	73

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	แนวทางในการเสริมสร้างจิตสาธารณะให้แก่นักศึกษา	ความถี่
29.	ช่วยกันร่วมบริจาค/สมทบทุนช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ในการศึกษาเล่าเรียน หรือร่วมบริจาคเสื้อผ้า/ปัจจัยสิ่งอื่นๆ ที่จำเป็นแก่การดำรงชีวิตให้ผู้ยากไร้	70
30.	ส่งเสริมกิจกรรมด้านการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมให้มากขึ้น	66
31.	การทำกิจกรรมสาธารณะ ไม่ควรมีการบังคับให้เข้าร่วมกิจกรรม แต่ควรใช้ระบอบประชาธิปไตย เพราะทำให้ผลงานที่ออกมาไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	50
32.	มหาวิทยาลัยควรจัดสรรงบประมาณในการส่งเสริมจิตสาธารณะอย่างเป็นจริงเป็นจัง	48
33.	ปลูกฝังความมีคุณธรรม จริยธรรม ทักษะคิดและจิตสำนึกที่ดีแก่นักศึกษา	47
34.	เน้นจิตสาธารณะแก่นักศึกษาให้มากและทำให้สมกับพระปณิธานของพระราชบิดา	46
35.	สร้างความประทับใจให้กับนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อจะได้ไปเชิญชวนเพื่อนๆ มาเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งต่อไปด้วย	39
36.	ช่วยกันดูแลรักษาทรัพย์สินสมบัติของมหาวิทยาลัย ไม่ให้บุคคลภายนอกเข้ามาลักขโมยหรือทำลาย	36
37.	ช่วยกันปรับปรุงทัศนียภาพในมหาวิทยาลัยให้น่าอยู่มากขึ้น	32
38.	ช่วยลดภาวะโลกร้อนโดยการปั่นจักรยาน แทนการใช้รถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์	30
39.	สร้างผู้นำนักศึกษาที่มีจิตสาธารณะ เป็นคนดี คนเก่ง และสามารถทำงานเป็นทีมให้มากขึ้น	28
40.	นำกิจกรรมสาธารณะประโยชน์มาบูรณาการกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน	25
41.	มีการจัดทำป้ายประกาศ ธรรมรงค์ให้นักศึกษามีจิตสำนึกรักมหาวิทยาลัยและบ้านเกิด	23
42.	จัดให้มีกิจกรรมทุกๆ บ่ายวันพุธ โดยการแบ่งเวลาเรียนและการบำเพ็ญประโยชน์ร่วมกันทุกชั้นปี	20
43.	ควรทำกิจกรรมสาธารณะประโยชน์กับชุมชนรอบนอก เช่น ไปทำนุบำรุงโบสถ์ วัด มัสยิด	18

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	แนวทางในการเสริมสร้างจิตสาธารณะให้นักศึกษา	ความถี่
44.	เพิ่มเติมเนื้อหารายวิชาจิตสาธารณะลงไปเป็นหลักสูตรการเรียนการสอน	15
45.	กิจกรรมที่จัดขึ้น ควรนำมาประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษา	13
46.	จัดโครงการค่ายอาสา เพื่อสอนศาสนาอิสลามให้กับชาวมุสลิมในภาคอีสาน เพราะชุมชนส่วนใหญ่ยังขาดแคลนครูสอนศาสนา ซึ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตมาก	10
47.	ควรมีการเข้าไปพัฒนาชุมชนรอบนอกมหาวิทยาลัย เช่น หมู่บ้านรูสะมิแล	10
48.	ควรจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อ จัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ให้เพียงพอแก่การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา	9
49.	ควรมีการบริจาคอุปกรณ์การเรียนการสอนให้แก่โรงเรียนในชนบท	8
50.	จัดให้มีการร่วมเดินรณรงค์สร้างจิตสาธารณะให้นักศึกษา	6
51.	ควรมีการแจ้งผลดี ผลเสีย มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งให้นักศึกษารับทราบเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข	4

จากตาราง 14 พบว่าการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาว่ามหาวิทยาลัยควรมีแนวทางในการเสริมสร้างจิตสาธารณะให้นักศึกษา โดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการ เรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ปรากฏผลดังนี้

1. จัดโครงการอบรม/สัมมนา/เสวนา/บรรยาย/เข้าค่ายเรียนรู้/เข้าค่ายฟื้นฟู/ค่ายอาสา/ทัศนศึกษา/ดูงานของมหาวิทยาลัยอื่นๆ เกี่ยวกับกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์อย่างต่อเนื่อง และให้นักศึกษาได้เข้าร่วมให้มากกว่าสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
2. การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนควรมีการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับจิตสาธารณะ เพื่อให้นักศึกษาได้ซึมซับและเข้าใจในการปฏิบัติตนเพื่อส่วนรวม
3. สร้างแนวทางในการปลูกจิตสำนึกให้กับนักศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นจิตสาธารณะให้กับนักศึกษาอยู่ตลอดเวลา
4. ควรจัดอบรม สัมมนาในหัวข้อเกี่ยวกับจิตสาธารณะสร้างได้อย่างไร? , คุณธรรม จริยธรรม, การเป็นพลเมืองดีของสังคม, การปลูกฝังจิตสำนึก ฯลฯ
5. อาจารย์ควรสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมพร้อมคอยให้กำลังใจให้นักศึกษามีจิตบริสุทธิ์จะทำสิ่งดีๆ เพื่อสังคม
6. ควรเน้นกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ที่สามารถเข้าถึงชุมชน/ท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง โดยมีมหาวิทยาลัยเป็นแกนนำ

7. มหาวิทยาลัยควรระบุปัญหาการขาดจิตสาธารณะของนักศึกษาให้ชัดเจน เพื่อนำมาสร้างเป็นนโยบายให้ถือปฏิบัติกันต่อไป
8. กำหนดให้นักศึกษาทำกิจกรรมสาธารณะประโยชน์มากขึ้น และกระทำอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะเห็นผลในระยะยาว
9. มหาวิทยาลัยควรมีการให้คะแนน/สิทธิพิเศษ/รางวัล/เกียรติบัตร/โล่/ประกาศเกียรติคุณแก่การอุทิศตน บำเพ็ญตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม อันเป็นการให้กำลังใจแก่นักศึกษาผู้มีจิตสาธารณะอย่างต่อเนื่อง มาเป็นระยะเวลานาน และกระทำอย่างสม่ำเสมอ
10. มหาวิทยาลัยสร้างต้นแบบ อันเป็นแบบอย่างของคนดีให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้เห็นและปฏิบัติตาม

นอกจากนี้ พบว่า การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาว่ามหาวิทยาลัยควรมีแนวทางในการเสริมสร้างจิตสาธารณะให้นักศึกษา โดยนักศึกษาต้องเป็นผู้ลงมือปฏิบัติเอง เรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ปรากฏผลดังนี้

1. ควรมีกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ที่เป็นหมู่/คณะมากขึ้นทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย นักศึกษาจะมีความสนิทสนม รักใคร่สามัคคีปรองดองกัน
2. สร้างจิตสำนึกในการรักเพื่อนพ้อง รักชุมชน รักมหาวิทยาลัย รวมถึงสังคมรอบๆ ตัวเรา มีใจจะช่วยกันส่งเสริมพัฒนาให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป
3. ให้นักศึกษารวมกลุ่มกันทำกิจกรรมเพื่อสังคมส่วนรวม เป็นการสร้างจิตสำนึกให้นักศึกษามีความเสียสละ มีจิตอาสาทำใหู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าต่อสังคม
4. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีอิสระทางความคิด รู้จักการคิดวิเคราะห์ด้วยตนเอง เพื่อให้มีการปฏิบัติในแนวทางที่สร้างสรรค์ สร้างความสนุกสนานและกล้าแสดงออก
5. ควรมีการทำความสะดวกสบายมหาวิทยาลัย/ห้องเรียน/ที่อ่านหนังสือ/โต๊ะเรียนที่มีการขีดเขียน/อนุสาวรีย์พระราชบิดา บริเวณรอบมหาวิทยาลัย หรือบริเวณหอพักต่างๆ กลางเดือน เพราะทำให้นักศึกษามีความรักความสามัคคี และเป็นการเริ่มต้นจากกิจกรรมเล็กๆ ไปสู่กิจกรรมสู่สังคมภายนอก
6. ควรให้นักศึกษากระทำด้วยความสมัครใจ มิใช่ถูกบังคับให้เข้าร่วมกิจกรรม
7. ช่วยกันร่วมบริจาค/สมทบทุนช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ในการศึกษาเล่าเรียน หรือร่วมบริจาคเสื้อผ้า/ปัจจัยสิ่งอื่นๆ ที่จำเป็นแก่การดำรงชีวิตให้ผู้ยากไร้
8. การทำกิจกรรมสาธารณะ ไม่ควรมีการบังคับให้เข้าร่วมกิจกรรม แต่ควรใช้ระบอบประชาธิปไตย เพราะทำให้ผลงานที่ออกมาไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

9. ช่วยกันดูแลรักษาทรัพย์สินสมบัติของมหาวิทยาลัยไม่ให้บุคคลภายนอกเข้ามาลักขโมยหรือทำลาย
10. ช่วยลดภาวะโลกร้อนโดยการปั่นจักรยาน แทนการใช้รถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์

Prince of Songkla University
Pattani Campus